

i, at de lister udenfor, i hvert Fald saa længe, det værste Uvejr raser. Men det er ikke nok.

Man maa højere op. Det er ikke nok med Departementscheferne. Det bør her i Landet altid være saaledes, som det plejer at være, at foran Departementschefen gaar der en Minister, og der er, som bekendt, al Anledning til en saadan Afgang, lige saa megen Anledning som til saa meget andet. Jeg har en svag Erindring om, at det Parti, som har Magten, Venstre, paa sit Program netop har Udrensningen, Udrensningen og Opklaringen. Jeg har hørt udtale, og jeg tror næsten ogsaa, at der foreligger Beslutninger i saa Henseende, at Udrensning er nødvendig, før kan der ikke blive Ro og Stilstand om disse Affærer, og Udrensningen maa ske paa den Maade, at man gør Begyndelsen fra Ministeriet og fortsætter nedefter gennem Rækkerne, saa langt ned, som det er nødvendigt at foretage Udrensningen. Og dernæst maa der indføres et nyt System, et nyt System, som hviler paa en bedre Moral end den kapitalistiske, som vi nu har stiftet tilstrækkeligt Bekendtskab med. Det sker ikke ved Østre Landsrets Dom. Det sker ikke ved, at den højtærede Justitsminister afgør, at denne Dom fremdeles skal staa ved Magt og ikke skal appelleres. Befolkningen vil kræve Opklaring, og Befolkningen vil ogsaa før eller senere — nu er der jo ikke saa længe til, at denne Opklaring kan gennemføres — skaffe sig fuld Opklaring.

Jeg vil gerne tro, at det er rigtigt, hvad der er fremført under Forhørene, at Direktør Harald Plum i og for sig intet har foretaget sig i personlig Berigelseshensigt. Det er, som alt sagt, ikke det, det kommer an paa, om en Person faar en større eller en mindre Straf. Men har en Direktør end intet foretaget sig, der er dadelværdigt — lad være, jeg skal gerne lade det staa hen —, saa er det dog notorisk, at Selskabet som saadant har drevet Kædehandel, der i det almindelige Omdømme betragtes som Svindel, og har skaffet sig Posteringer af Regnskabsposter, der gav et andet Billede af Forholdene end det virkelige. Men alt dette er jo slet ikke blevet klart belyst ved Undersøgelsen og Dommen.

Sagen er ogsaa blevet aktioneret paa en højt mærkelig Maade ved Østre Landsret, nemlig paa Regnskabet for 1919. Jeg har ikke noget Sted set nogen Forklaring paa, hvorfor dette skete. Maaske den højtærede Justitsminister kan forklare, hvorfor der just aktioneredes paa Regnskabet for 1919. Mig forekommer det, at naar der overhove-

det er Grundlag for Aktion overfor en Virksomhed som Transatlantisk Kompagni eller overfor Landmandsbanken, eller hvad det nu kan være, saa er det i sig selv en Besynderlighed, at man aktionerer paa et enkelt Aars Regnskab og lader ude af Betragtning, om alle de øvrige Aar ogsaa er fulde af mislige Affærer. Det vilde dog være naturligt og rigtigt at tage Selskabets samlede Virksomhed op til Undersøgelse og at aktionere paa alt, hvad der maatte være af kriminelt eller formentlig kriminelt i den Virksomhed, der er Tale om. Det er ikke Aaret 1919, der har givet Transatlantisk Kompagni det store Tab, det er Selskabets hele Virksomhed.

Jeg venter altsaa en Smule Forklaring paa, hvorfor det just kun er Aaret 1919, man slaar ned paa. Der er, saa vidt jeg har kunnet se af Referaterne, ikke fremkommet noget til Belysning deraf ved selve Retten. Regnskaberne for 1920 og 1921 er vistnok af nok saa stor Interesse, her vilde Kædehandelen ganske anderledes være fremtraadt end paa Regnskabet for 1919. Man spørger i Befolkningen — og jeg lader Spørgsmaalet gaa videre til den højtærede Justitsminister —: Valgte man Regnskabet for 1919 for derved at undgaa Regnskaber, som nye Navne var sat under? Foretrak man at holde sig til Personerne fra 1919, og vilde man være fri for at have med de nye Mænd at gøre, som i 1920 eller 1921 satte deres Navne under Regnskabet? Saaledes spørger Befolkningen, og Svaret herpaa vil Befolkningen ogsaa før eller senere skaffe sig.

Det er muligt, at man, saa længe vi har den nuværende Justitsminister, kan afværge Sagens Opklaring. Det er muligt. Justitsministeren har jo Nøglen til Højesteret i sin Lomme, og naar han lukker i, kommer intet for Højesteret. Og i dette Tilfælde har han lukket i. Det tror han i alt Fald. Men for evigt har han ikke gjort det, og lukke af for Opklaringen af de Personer, der er de skyldige i denne Sag, det evner den højtærede Justitsminister ikke at gøre.

Der tales om mangfoldige Ting i Forbindelse med denne store og landsfarlige Sag. Der spørges om Tabene paa Sydamerika, som Transatlantisk Kompagni har lidt og har tilføjet Landmandsbanken. Der spørges om den nuværende Udenrigsministers Forbindelse med Transatlantisk Kompagni. Hvorfor var han ikke i Vidnerne Række i Østre Landsret forleden Dag? Det havde vist være rimeligt, om han havde været der. Han kendte vist et og andet om Transatlantisk Kompagni, som det havde været rimeligt at lade ham give Forklaring